

שרון ביצע את הזוועה ללא תכלית צבאית -

כהתפרצות של זעם אישי על סיכול תוכניותיו

קניביה בביררת

נגרמו "הרס ושפיכות-דמים מיותרים". בינתים התקיימה ישיבת הממשלה. רי בפעם הראשונה נערכה בה הסתערות כללית על שרון. את האות לאנשי נתן בגין עצמו עוד קודם לכן, כאשר העיר כי יש פעולות של צה"ל שהוא שומע עליהן רק אחרי-מעשה. אנשי הבינו שזהו היתר להתקפה על שרון, והם עשו זאת בחשק רב. בניצוחם של שני הסגנים - שימחה ארליך ודויד לוי - החלה הסתערות כללית.

השניים תיאמו ביניהם את היתר עמדות עוד לפני כן, והחליטו כי התוקף הראשון יהיה ארליך, כדי שלא ייווצר הרושם (הנכון) שזהו חלק מן הקרב על ירושת-בגין כי תנועת-החרות.

שרון נשאר בודד, בחברתו המפוקפקת של יובל נאמן, הנחשב כאדם בלתי מאוזן. כדרכו במיקרים כאלה, קיפל שרון את הזנב והסתפק בהסברים סתמיים. תוך השמעת הערות-גנאי מאחרי הגב נגד עמיתיו וראש-הממשלה. בשיחות פרטיות תיאר את בגין כעורב-בטל, שאיבד את הקשר עם המציאות, ושאינו מבין מה מדברים אליו.

דויד לוי חידד את זעמו של בגין נגד שרון בהערה כי מעשיו של שרון העמידו בספק את אמני ניתו של ראש-הממשלה - נקודה רגישה ביותר אז בגין.

היה לכך מיבחו מעשי. כאשר טילפן רגן לבגין הודיע לו כי ההפצצות בי בירות נמשכות, נדהם בגין. לא היה לו מושג מה מתרחש. הוא הבטיח לרגן להתקשר עימו אחרי בירור המצב. הוא קרא לשרון, תבע ממנו הסבר, ובנוכחותו הבטיח לרגן כי מעתה תיפסקנה ההפצצות.

בגין אינו אדם המסוגל לשכוח עלבון צורב כזה. הוא יזכור כי שרון הציג אותו כרפי הנשיא הי אמריקאי ככדי ריק, כשקרן או כראש-ממשלה שאינו יודע מה עושים אנשי מאחרי גבו בעניינים החשובים ביותר.

כך או כך, בגין נתן פקודה חד-משמעית להפסיק מיד את כל הפעולות בבירות. הוא גם מסר הודעה שהיתה בעקיפין עלבון חמור לשרון: מעתה אסור לפתוח בפעולה כלשהי בלי ידיעת ראש-הממשלה, ובשעת הצורך יכנס ראש-הממשלה את הממשלה לקבלת החלטה. כך הפך שרון לבדר, המעביר את החלטות הממשלה לצה"ל.

שקר שיגרת

כאשר שקטה האש בבירות לחלוטין, ביום החמישי לפנות ערב, נקבעו כמה עובדות המטילות אור על מלחמת-לבנון כולה:

● הוכח כי כל מהלכי המידחיה מזה, החל בפתירתה, נעשו בהסכמת האמריקאים ועל דעתם.

● ולראיה: ברנע שהנשיא האמריקאי הת' ליט לשים קץ לפעולה מסוימת והודיע על כך לבגין בלשון חד-משמעית, הפעולה הופסקה מייד, בו במקום.

● הדבר לא נעשה במשך 68 ימי-המלחמה, ומכאן שהממשלה האמריקאית היתה שותפה מלאה לכל מהלכיהם של שרון ובגין בימים אלה.

● הוכח כי לא אש"ף הפר את הפסקת-האש בבירות, אלא ממשי לתיישראל.

● ולראיה: ברנע שצה"ל נצר את האש, חדלו כל פעולות האיבה, החל בהפגזות וכלה בצליפות בודדות. אש"ף הנצור היה מעוניין תמיד בהפסקת-האש, וברנע (המשך בעמוד 69)

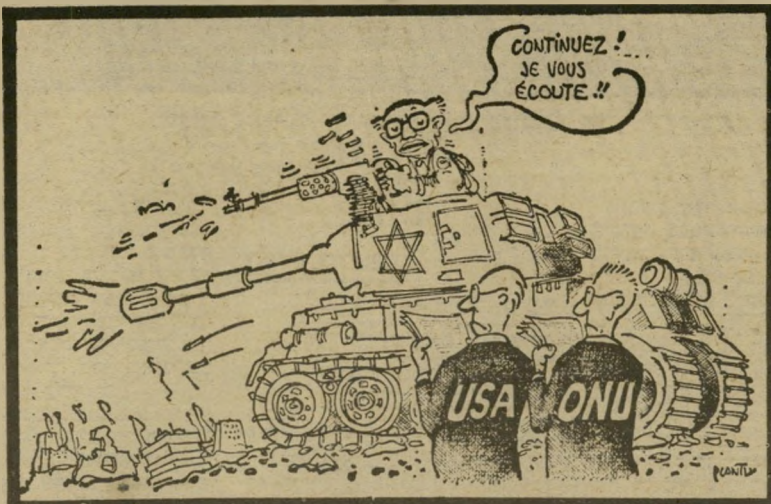
זה היה מעשה של טירוף. אם אכן יהיה זה המעשה האחרון בקרב על ביירות, הוא יסמל את הקרב כולו.

בלדר ביטחוני

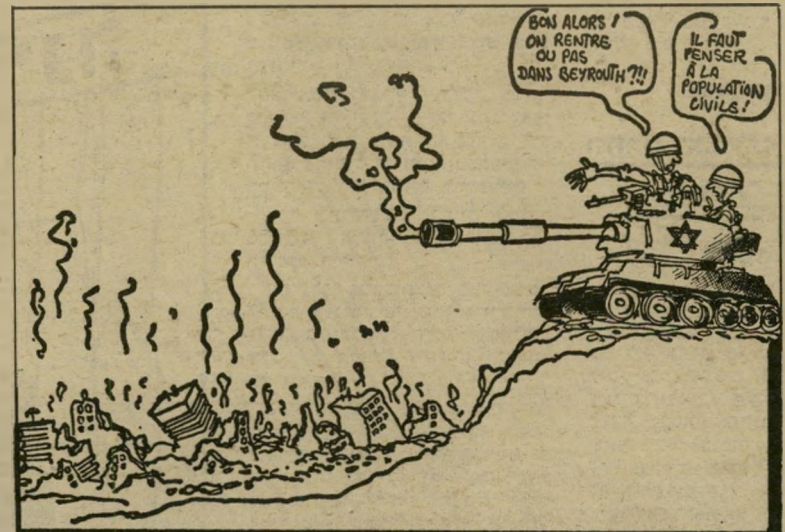
התגובה בעודם זכאין היתה זעזוע כללי. עיתוני העולם מלאו תצלומים ודיווחים שהחרידו אף את אחרוני הידידים של ישראל: רובעים הרוסים, גויות של ילדים, עיר שלמה בוערת.

שבו היתה כביכול "מיפקדתו של ערפאת" - ונהרגו בו יותר ממאה ילדים, נשים וגברים. הדבר לא הפריע לכתבים הר ממושמיים, המשולבים במערכת שטיפת-המוח, לחזור על הודעות-כזב אלה שוב ושוב.

האמת היא שאין בבירות "מיפקדתו של מחבלים", מפני שמישרדי-אש"ף פוררו מזמן ליחידות קטנטנות, הנעות ונודות ממקום למקום, יחד עם ראשי אש"ף עצמם. אחרי הודשיים של הפצצות כימעט בלתי-פוסקות, והפגזות מן היבשה והים.

שתי קאר'קטורות
של פראנסו בעיתון הצרפתי לה מונד. בציור למעלה אומר בגין לאו"ם ולאוצות-הברית: "דברו, אני מקשיב!" בציור למטה אומר חייל ישראלי אחד: "ובכן, להיכנס או לא להיכנס למערב בירות?" והשני עונה: "צריכים לחשוב על האוכלוסיה האזרחית!"

יותר מכולם הודעו רונלד רגן. הנשיא הפשטני, בעל מנת-המישכל המוגבלת, תפס כי משטים בו. הוא הבין כי אריאל שרון עשה זאת כדי לפוצץ את המשא-ומתן ברנע האחרון, כדי לאפשר לו לבצע בכל זאת את הסתערותו על ביירות.

הסאה הוגדשה כאשר הודיע לו ידידו, פיליפ חביב, כי ראש-משלת לבנון סירב להמשיך במשא-ומתן בתנאים אלה. רגן הורה לשגרירו בישראל להעביר למנחם בגין איגרת, שנוסחה בחימת-זעם. לאחר מכן ניסה להתקשר עם בגין בטלפון, אך במשך שעות הר דינקו לו אנשיו של בגין, בחוצפה תהומית, כי "אי-אפשר להשיג את מר בגין".

כאשר השיג אותו סוף-סוף, חזר רגן בעל-פה על אשר כתב. הוא רתח מזעם. בגירסה הרישמית, המרוככת, אמר רגן כי

הסתגלו כוחות אש"ף למצב, ושוב אינם פגיעים בדרך זו.

כל זה ידוע לשרון. מדוע, אם כן, הורה לבצע פעולת-הזדון זו? ההסבר הסביר היחידי הוא פסי כולוגי. כאשר התקרב חביב ל הסכם הסופי, נוכח שרון לדעת כי הדרך עומד להמיק מידיו.

היה מגוי ונגמר עימו לכבוש את ביירות המערבית בהסתערות צבאית, ולהרוג תוך כדי כך את אנשי אש"ף. בלי מיבצע זה, נראית לו המלחמה - ותיראה המלחמה בדיעבד לציבור כולו - ככרי שלון.

בזעם אינדיאני החליט שרון לרזק את מחסני הפצצות והפגזים במכה אחרונה אחת, מוחצת ו נראה, כמו סיומה של אופרה של ריכארד ואנגר.

ה הסכם היה כבר גמור, מעשה-פיליפ חביב עמד למסור לצדדים את הפרטים האחרונים. היציאה המסודרת של כוחות אש"ף ומנהיגיו מביירות הי מערבית הפכה מאפשרות רחוקה לוודאות קרובה.

ואז הנהיג אריאל שרון את מבתי-המוות שלו. במשך יומיים נגרך בעיר טבח אווירי. מן השמיים ירדו עליה הרג והרס. המטור סים חקפו גלים-גלים בלא רחמנות. יום אחרי יום, שעה אחרי שעה, דקה אחרי דקה, כל מוראות המילחמה במיירות, שהיתה במשך חודשיים לעיר-ההריגה, החוירו לעומת מרחץ-דמים זה.

היה זה מעשה נורא שיבעתיים, מפני שלא היה בו שום הגיון צבאי. לשווא חיפשו הפרשנים, מלחכי-פינתו של שרון, בדיעבד צידוק כלשהו למעשה. כל תירוץ שנמצא הופרך מייד. מכל כחינה סבירה, היה זה פשע מיהומה.

אריאל שרון התפרסם לראשונה, בלחש, כאשר ביצע את פשע-המילחמה הגדול בתולדות צה"ל: הטבח בכפר קיביה. כמפקד היחידה 101 חקף בסתיו 1953 את הכפר קיביה, באיוור רמאללה. במיסגרת פעולת-התגמול על פעולות פידאיון, וקבר תחת הריסותיו עשרות רבות של נשים, ילדים וגברים. הפעולה היתה כה מבישה, עד שראש-הממשלה ושר-הביטחון, דויד בן-גוריון, התכחש לה וטען בכנסת כי המעשה לא בוצע כלל עליידי צה"ל, אלא עליידי "חושבי-ספר וזעמים".

מה שאירע בבירות ביום הרביעי ר החמישי בשבוע שעבר היה בבחינת חזרה על טבח-קיביה בממדים גדולים פי מאה.

התקפת זעם

א ריאל שרון עצמו ניסה תחילה להסביר את הפעולה, שבוצעה מאחרי גבם של ראש-הממשלה והממשלה כולה, כפעולה שהיתה דרושה כדי "להגן על חיילי צה"ל".

קשה להעלות על הדעת טענה צינית ומרושעת יותר, הפעולה, שבמיסגרתה ניתנה לחיילי צה"ל הפקודה הבלתי-חוקית לכבוש שטח נוסף בבירות, בניגוד לרצון הממשלה, סיכנה את חיי החיילים. תגור בתם הנואשת של אנשי אש"ף בעיר הנצורה גרמה למותו של קצין-צה"ל ולפגיעת אחרים.

הרמטכ"ל, רפאל איתן, מיהר להפריך את טענת שר-הביטחון שזן. הוא הסביר כי ההפצצה נודעה, "לקדם יעדים מדיניים".

אילו יעדים? ההסכם כבר היה גמור. פרטים קטנים נותרו לדיון, ולא היה ספק כי חביב עמד להשיג הסכם גם עליהם. הסכמתם של אנשי אש"ף לפינוי מביירות היתה מעבר לכל ספק.

אחרי שהתמוטט היתרון הראשון שלו, סיפק שרון עצמו הסבר אחר, מחריד: ההפצצה נועדה להרוג את ראשי המחבילים.

להשתמש בהפצצה אווירית על עיר בעלת אוכלוסיה צפופה כדי להרוג אנשים מעטים ומסויימים - הרי זה כמו להשתמש בסוללה של תותחים כבדים כדי לפגוע כי זאב בודד ביער.

בהפצצה, שבה נהרגו מאות רבות של נשים וילדים, שבה נפצעו מאות רבות נוספות ורבה נהרסו ונפגעו מאות בתים, לא נהרג אף לא אחד מראשי אש"ף, ואילו החיבורים על "הריסת מיפקדתו של יאסר ערפאת" כבר הפכה בדיחה עממית בארץ ובקרב חיילי צה"ל. לפי ההודעות הרישמיות כבר נהרסה, מיפקדתו של יאסר ערפאת" שמונה פעמים, ואילו מיסיד קדחתו של אבו-איאד לפחות ארבע פעמים. בשבוע שעבר נהרס בניין בן שש קומות: